

Sygn. akt V U 700/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku (...) Sp. z o. o. w Z.

przy udziale zainteresowanej M. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla M. L.

na skutek odwołania (...) Sp. z o. o. w Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 19 maja 2015 r.

znak (...)dec. nr (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 19maja 2015 r. znak (...)dec. nr (...)w ten sposób, iż ustala że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne M. L. jako pracownika u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. w okresie od 20 listopada 2012 roku wynosi 20 000 (dwadzieścia tysięcy) złotych miesięcznie.

Sygn. akt VU 700/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 maja 2015 r., numer (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne M. L. jako pracownika płatnika składek – (...) SP.Z O.O. wynosi:

- w okresie od dnia 20.11.2012r. do 31.12.2012r. - 1.500,00 zł miesięcznie
- w okresie od dnia 01.01.2013r. do 31.12.2013r. - 1.600,00 zł miesięcznie
- w okresie od dnia 01.01.2014r. do 31.12.2014r. - 1.680,00 zł miesięcznie
- w okresie: od dnia 01.01.2015r. - 1.750,00 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu decyzji zakład rentowy wskazał, że w wyniku przeprowadzonego postępowania kontrolnego u płatnika składek ustalił, że przewidziana w umowie o pracę z dnia 12 listopada 2012 r. wysokość wynagrodzenia przewidziana dla ubezpieczonej jest sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. Wskazana w niej kwota 20.000 zł brutto

miesięcznie, w ocenie organu, miała na celu jedynie uzyskanie wysokich świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa, o które wnioskodawczyni wystąpiła w związku z zaistniałą od dnia 7 lutego 2013 r. niezdolnością do pracy z powodu ciąży oraz w związku z macierzyństwem od dnia 23 września 2013 r. Organ rentowy wskazał, że osoby reprezentujące spółkę nie potrafiły podać precyzyjnego zakresu prac wykonywanych przez M. L. na stanowisku Dyrektora, które do czasu jej zatrudnienia nie funkcjonowało u płatnika. Nie potwierdzono zebranymi dowodami poboru sprzętu służbowego przez zainteresowaną, ani zawarcia kontraktów, za które otrzymałaby prowizję przewidzianą w umowie o pracę. Nadto organ rentowy wytknął, iż wnioskodawczyni nie posiada pisemnych pełnomocnictw do działania w imieniu spółki, zatem wątpliwa jest możliwość reprezentowania płatnika przed kontrahentami. Nadto ZUS powołał się na uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 17 marca 2015 r., w którym zmieniono decyzję organu rentowego wyłączającą zainteresowaną z ubezpieczenia z tytułu zatrudnienia, w którym wskazano, że materiał dowodowy zebrany w tamtej sprawie wykazał, iż zainteresowana wykonywała prace proste, nieskomplikowane, nie wymagające szczególnej samodzielności.

Odwołanie od powyższej decyzji, sprecyzowane w zakresie żądań na rozprawie dnia 25 maja 2016 r., złożył płatnik składek (...) SP.Z O.O. w Z., domagając się jej uchylenia w całości. Skarżonej decyzji spółka zarzuciła:

- naruszenie treści art. 58 ustawy Kodeks cywilny, poprzez jego błędne zastosowanie;

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż wynagrodzenie ubezpieczonej było zawyżone i sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, nie posiada ona kwalifikacji do wykonywanego zajęcia, nie wykonywała pracy we wskazanym zakresie, oraz że usiłowała osiągnąć nieuzasadnione świadczenia z systemu ubezpieczeń społecznych.

W uzasadnieniu odwołania skarżąca podniosła, iż wysokość wynagrodzenia przewidziana w umowie o pracę była zdeterminowana szerokim zakresem obowiązków, jakie wykonywała zainteresowana, podkreślając nadto, że organ rentowy nie kwestionował wysokości podstawy wymiaru składek w okresie sprzed powstania niezdolności zainteresowanej do pracy, a uczynił to dopiero w świetle konieczności wypłaty świadczeń.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie oraz podtrzymał argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

Zainteresowana M. L. poparła stanowisko płatnika składek.

Sąd ustalił:

Spółka (...) prowadzi działalność, której przedmiot stanowią prace ogólnobudowlane, kupno i sprzedaż nieruchomości, prace budowlane sprzętem ciężkim. Dysponuje parkiem maszynowym ze spychaczami, ładowarkami i ciężarówkami. Obsługuje głównie duże budowy na terenie kraju i w Niemczech. W dniu 12 listopada 2012 r. prezes zarządu spółki (...) W. R. zawarł umowę o pracę na czas nieokreślony z M. L., obowiązującą od 20 listopada 2012 r. Na jej podstawie ubezpieczona została zatrudniona na stanowisku dyrektora z wynagrodzeniem 20.000 zł brutto i prowizją w kwocie nie wyższej niż 10 % wartości podpisanego kontraktu. Pracodawca określił następujący zakres obowiązków M. L. jako dyrektora:

- rzetelne i efektywne wykonywanie obowiązków z zachowaniem etyki biznesowej spółki;
- dokładne i sumienne wykonywaniu zleceń Zarządu Spółki;
- bieżące informowanie Zarządu o stanie prowadzonych spraw;
- ścisłe i terminowe rozliczanie się z powierzonych zadań;
- przestrzeganie uchwalonych w Spółce regulaminów wewnętrznych;
- przestrzeganie przepisów i zasad w zakresie bhp i p.poż.;

- należyta dbałość o mienie firmy i miejsce pracy;
- przestrzeganie tajemnicy służbowej;
- kształtowanie właściwej atmosfery w miejscu pracy;
- dbałość o dobre imię i prestiż firmy;
- dbałość o rozwój merytoryczny i osobisty podległych pracowników.

Ubezpieczoną zgłoszono do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego z dniem 20 listopada 2012 r. Przed jej zatrudnieniem obowiązki dyrektora wykonywał zarząd spółki, R. R. i W. R., którzy z tytułu pełnionych funkcji nie pobierali wynagrodzenia.

W ramach wynikających z zawartej umowy obowiązków M. L. wykonywała czynności typowe dla samodzielnego stanowiska o charakterze menadżerskim, administracyjnym i zarządczym. Uczestniczyła w negocjacjach sprzedaży nieruchomości, pozyskiwała klientów zagranicznych i krajowych, nadzorowała podwykonawców, dokonywała rozliczeń z podwykonawcami, sporządzała w imieniu spółki bieżącą korespondencję i wezwania do zapłaty, zajmowała się uzyskaniem kredytów bankowych na realizację inwestycji. W dniu 05 stycznia 2013 r. uczestniczyła w negocjacji sprzedaży nieruchomości w B., pozyskała kontrakt na budowy w Niemczech, wykorzystując swoje kontakty sprzed zatrudnienia u płatnika składek, negocjowała i nadzorowała wykonanie umowy w przedmiocie budowy wodopustów w B.. Samo podpisanie kontraktów odbywało się z udziałem przedstawicieli spółki, ujawnionych w KRS. Wszelkie pozostałe czynności wykonywała w imieniu spółki zainteresowana. Doprowadzenie do zawarcia kontaktów wymagało licznych wizyt u kontrahentów krajowych i zagranicznych, prowadzenia z nimi negocjacji, przygotowania odpowiedniej umowy, weryfikacji kontraktu transgranicznego pod względem prawnym, co zlecała zewnętrznej kancelarii podatkowej. Nadzór nad realizacją zawartych umów obejmował ich windykację, rozliczenie pracowników, odbiór prac, wyznaczanie zakresu robót.

Zainteresowana miała dostęp do wszelkich dokumentów spółki, była upoważniona do dysponowania środkami pieniężnymi spółki, posiadała dostęp do kont firmowych.

Przed zatrudnieniem u płatnika składek zainteresowana była zatrudniona w przedsiębiorstwie W. R.(...), zajmującym się handlem i usługami. Zajmowała tam stanowisko kierownika za wynagrodzeniem zasadniczym 2500 zł i jednocześnie część czynności wykonywała dodatkowo na podstawie umów cywilnoprawnych. Zainteresowana ukończyła studia prawa, posługuje się językiem francuskim, angielskim i niemieckim. Z inicjatywą zatrudnienia jej u płatnika składek na stanowisku dyrektora spółki wystąpił P. R. – prezes spółki w roku 2012. Wraz ze swoim bratem, współnikiem (...), W. R., rozważali też możliwość zatrudnienia na to stanowisko swojego ojca. Celem spółki było poszukiwanie pracownika z kręgu najbliższych, najbardziej zaufanych osób. Ostatecznie zatrudniono zainteresowaną, gdyż ta miała kontakty z kontrahentami w Niemczech.

W okresie od 07 lutego 2013 r. M. L. przebywała na zasiłku chorobowym w związku z trzecią ciążą, a od 23 września 2013 r. zgłosiła wniosek o wypłatę zasiłku macierzyńskiego. Ojcem trojga dzieci M. L. jest W. R., prezes zarządu spółki.

Bezpośrednio po tym, jak M. L. stała się niezdolna do pracy Spółka nie zatrudniła nikogo na jej miejsce. Od maja 2013 r. stanowisko dyrektora spółki (...) objął ojciec P. R., za wynagrodzeniem 10000 zł, z uwagi na powierzony mniejszy zakres obowiązków, obejmujący jedynie działania związane z obsługą kontraktów krajowych. Od jesieni 2013 r. spółka (...) została nabyta przez E. Z..

W okresie zatrudnienia zainteresowanej spółka osiągała obrót rzędu 7-8 mln zł, dochód wyniósł ok. 800 tys. zł. Wynagrodzenie ustalone dla zainteresowanej uwzględniało jej kwalifikacje, posiadane handlowe kontakty zagraniczne, możliwość ich obsługi oraz fakt, że musi ponieść duże koszty opieki do dzieci, by być w pełni dyspozycyjna przy zawieraniu i nadzorowaniu kontraktów budowlanych na rzecz spółki.

W dniu 03.04.2015r. organ rentowy wydał decyzję nr (...), znak: (...), stwierdzająca, że od dnia 20.11.2012r. Pani M. L. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym jako pracownik u płatnika składek: (...) SP. Z O.O., od której płatnik i zainteresowana wnieśli odwołanie.

Prawomocnym wyrokiem Sadu Okręgowego - Sadu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy z dnia 17.03.2015r. w sprawie o sygn.. akt: VU 2289/14 zmieniono powyższą decyzję, ustalając, iż M. L. jako pracownik u płatnika składek podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 20 listopada 2012 r. Jednocześnie w pisemnym uzasadnieniu Sąd zawarł ocenę, że zebrany w powyższej sprawie materiał dowodowy wskazywał na to, iż wnioskodawczyni w ramach zawartej umowy świadczyła pracę, wykonując proste i nieskomplikowane, nie wymagające szczególnej samodzielności czynności pracownicze.

Dowód: - akta ZUS , w tym : decyzja z dn. 19.05.2015r., pełnomocnictwo z dn. 20.11.2012r.,

- akta osobowe zainteresowanej;

- wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dn. 17.03.2015r., z uwadzasnieniem – k. 140 i 148-149v w aktach dołączonych tut. Sądu o sygn.. VU 2289/14;

- kopia karty ciąży – k. 32;

- kopia świadectwa pracy – k. 39-40v ,

- kopia rozwiązania umowy o pracę – k. 38 ,

- kopia protokołu z negocjacji o pracę,

- kopia pełnomocnictwa dla zainteresowane j – k. 41 ,

- kopia wezwań do zapłaty k. 42, 44 ,

- kopia noty obciążeniowej z 1.12.2012 r. – k. 43;

- kopia decyzji z 19.12.2012 r. i oświadczenia z 13.01.2013 r. -l. 45-47;

- wydruk danych z pobierania świadczenia, danych o zgłoszeniu do ubezpieczeń, karty szkolenia wstępnego, zaświadczenia lekarskiego, list płac, zakresu obowiązków zainteresowanej – k. 48-67;

- zeznanie świadków : P. H. (k. 87v, e-protokół z dn. 06.04.016r. od 00:11:51), H. K. (k. 88, e-protokół z dn. 06.04.016r. od 00:30:31) , P. R. (k. 88-88v, e- protokół z dn. 06.04.016r. od 00:37:01), W. R. (k. 88v-89, e- protokół z dn. 06.04.016r. od 00:56:53).

Sąd zważył:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są między innymi pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. Za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a. Osoby będące pracownikami podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu (art. 11 ust. 1 wskazanej ustawy). Osoby podlegające obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12 ust. 1 ww. ustawy). Każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia (art. 36 ust. 1, 2 i 4 ww. ustawy systemowej).

Stosownie do art. 13 pkt 1 ustawy systemowej obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Jak wynika natomiast z art. 18 ust. 1 ww. ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy z zastrzeżeniem ust. 2 (w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników nie uwzględnia się wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną). Z kolei z art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 361 j.t.) w art. 12 ust. 1 za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne, a w szczególności m.in. wynagrodzenia zasadnicze pracownika.

Na gruncie cytowanych przepisów bezspornym pozostaje, że wynagrodzenie zasadnicze ubezpieczonych będących pracownikami stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe.

W ramach art. 41 ust. 12 i 13 w zw. z art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych może jednak zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało ono wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art. 58 k.c.). W wyroku z dnia 7 marca 2013 r. sygn. III AUa 1515/12 Sąd Apelacyjny w Gdańsku potwierdził, że przepis art. 86 ust. 2 u.s.u.s. daje organowi rentowemu kompetencje do badania zarówno tytułu zawarcia umowy o pracę, jak i ważności jej poszczególnych postanowień i - w ramach obowiązującej go procedury - zakwestionowania tych postanowień umowy o pracę w zakresie wynagrodzenia, które pozostają w kolizji z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną wymagającą rozstrzygnięcia Sądu była wysokość wynagrodzenia ustalona w umowie o pracę zawartej między płatnikiem spółką (...) a zainteresowaną M. L.. Organ rentowy, powołując się na ustalony w postępowaniu kontrolnym zakres powierzonych zainteresowanej obowiązków i okoliczności jej absencji w pracy w związku z ciężką od lutego 2013 r. uznał, że podstawą wymiaru składek powinno być miesięcznie minimalne wynagrodzenie za pracę, natomiast ustalone w umowie o pracę wynagrodzenie w wysokości 20000 zł jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i miała na celu jedynie osiągnięcie nieuzasadnionych korzyści z ubezpieczeń społecznych.

Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 22 § 1 k.p. stosunek pracy to relacja prawna łącząca pracodawcę i pracownika, na której treść składają się wzajemne prawa i obowiązki. Zasadniczym elementem konstrukcyjnym stosunku pracy jest zobowiązanie pracownika do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę. Na pracodawcy ciąży zaś obowiązek zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Odpłatny charakter stosunku pracy wiąże się ściśle z obowiązkiem ustalenia przez strony umowy o pracę wysokości wynagrodzenia za pracę (z art. 22 § 1, art. 29 § 1 pkt 3, art. 13 i art. 84 k.p.). Zgodnie z art. 78 § 1 k.p., wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że ustalone przez strony wynagrodzenie za pracę nie było zawyżone i mieściło się w zakresie swobody kontraktowej stron. Zostało ono ukształtowane na poziomie 20000 zł brutto miesięcznie, co w generalnie, w stosunku do średnich krajowych zarobków jest kwotą znaczną, lecz dotyczyło samodzielnego stanowiska z szerokim zakresem obowiązków, z którymi wiązała się duża odpowiedzialność zainteresowanej za sprawy spółki. Potwierdzają to przedstawione w toku postępowania kopie dokumentów sporządzanych przez ubezpieczoną przed jej absencją chorobową w pracy oraz zeznania świadków. Sąd nie miał wątpliwości, że ustalona w ten sposób

kwota nie była wygórowana, gdyż nie odbiegała od przeciętnego wynagrodzenia osób zatrudnionych na tego rodzaju stanowiskach w spółkach budowlanych nastawionych na realizację kosztownych inwestycji w kraju i zagranicą. Obraz pracy M. L. przedstawiony przez świadków, w tym podwykonawców płatnika, wskazuje na prowadzenie przez zainteresowaną kompleksowej obsługi kontraktów oraz negocjacji przy ich zawarciu. Zakres jej zadań powodował zupełne odciążenie w tym zakresie reprezentantów płatnika, którzy uczestniczyli tylko przy podpisywaniu umów. Niewątpliwie zaangażowanie zainteresowanej w wykonywanie swych obowiązków pracowniczych musiało być znaczne i skuteczne, skoro doszło z jej inicjatywy do finalizacji różnych kontraktów budowlanych, w tym dużego opłacalnego kontraktu w Niemczech. Wymagało to podjęcia wielu czynności formalnych, jak i nie mniej ważnych działań nieformalnych, typowych dla negocjacji przy zawieraniu i nadzorowaniu wykonania kontraktów budowlanych o dużej wartości. Nie bez znaczenia dla tego typu zadań pozostają przymioty osobiste pracownika na stanowisku dyrektora spółki, w tym znajomość języków obcych i komunikatywność oraz znajomość realiów rynku nieruchomości i robót budowlanych. Sąd nie zgodził się tym samym z podnoszonym przez ZUS argumentem, że przeciwko ukształtowaniu wynagrodzenia zainteresowanej na poziomie 20000 zł przemawiał brak upoważnienia do zawierania kontraktów w imieniu spółki, gdyż nie wpływało to na zakres jej zadań i nie mogło to przesądzać o charakterze i wartości jej pracy.

Sąd uznał również, że zatrudnienie zainteresowanej za miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 20000 zł brutto mieściło się w ramach racjonalnego działania przedsiębiorcy. Spółka płatnika była w latach 2012-2013 w bardzo dobrej kondycji finansowej, rozwinęła się przynosząc wymierne zyski. Na jej rentowność przedkładały się bezpośrednio także efekty pracy zainteresowanej, w postaci uzyskania nowych intratnych kontraktów budowlanych. Z punktu widzenia treści stosunku pracy i roszczeń z niego wynikających nie ma więc przeszkód, aby pracodawca przyznał pracownikowi wynagrodzenie w kwocie mieszczącej się w granicach możliwości finansowych firmy. Autonomia stron umowy o pracę w kształtowaniu jej postanowień podlega ochronie w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa, a strony obowiązują nie tylko respektowanie własnego interesu jednostkowego lecz także wzgląd na interes publiczny, który nie może jednak powodować zaniżenia podstawy wymiaru składek, która odpowiada wynagrodzeniu ekwiwalentnemu do świadczonej pracy i związanej z nią odpowiedzialności pracownika.

Oceniając postępowanie stron stosunku pracy, Sąd nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego, jakoby ustalenie wynagrodzenia za pracę na poziomie 20000 zł brutto stanowiło o sprzeczności z zasadami współzycia społecznego. Orzecznictwo i judykatura zgodnie przyjmują, że przepis art. 58 § 2 k.c. przewiduje nieważność czynności prawnej w razie jej sprzeczności z konkretnymi zasadami współzycia społecznego. Do takiej oceny czynności prawnej może dojść ze względu na cel, do którego osiągnięcia czynność zmierza, rażąco krzywdzące działanie jednej ze stron, zachowanie nieuczciwe, nielojalne lub naruszające interesy osób trzecich. Konieczne jest dokonanie wartościowania zachowania z konkretnymi zasadami współzycia społecznego w kontekście skutku prawnego (wyrok Sądu Najwyższego z 3.02.2011 r., I CSK 261/10).

Możliwość uznania wysokości ukształtowanego przez strony umowy wynagrodzenia jako sprzecznego z zasadami współzycia społecznego wymagała wykazania, że wysokość ta rażąco odbiegała od wynagrodzeń osób zatrudnionych na tego rodzaju stanowiskach. Sąd nie miał wątpliwości, że w świetle przedstawionych przez płatnika dowodów nie sposób postanowienia umowy o pracę kształtującego wynagrodzenie zainteresowanej traktować jako sprzecznego z zasadami współzycia społecznego.

Nie było też podstaw do stwierdzenia, iż ustalenie wynagrodzenia w badanej umowie o pracę miało na celu jedynie wyłudzenie wysokich świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Takie stwierdzenie jest o tyle nieuprawnione, iż w chwili zawierania umowy zainteresowana nie była w ciąży, a strony nie mogły przewidywać zaistnienia jej niezdolności do pracy. Zebrany materiał dowodowy przekonuje też o konieczności i celowości zatrudnienia zainteresowanej na nowo powstałym stanowisku dyrektora spółki. Fakt istnienia osobistych bliskich relacji zainteresowanej z jednym ze (...) spółki (...) nie rzutują na ocenę zakresu wykonywanych przez nią zadań w charakterze pracownika wobec całokształtu ujawnionych okoliczności sprawy.

Podsumowując, Sąd uznał, że sporna kwota wynagrodzenia wskazana w umowie o pracę z dnia 12 listopada 2012 r. była adekwatna do zajmowanego przez zainteresowaną stanowiska i zakresu wykonywanych na tym stanowisku obowiązków, a także do sytuacji ekonomicznej płatnika i zakresu odpowiedzialności M. L..

Wobec powoływania się w sprawie przez organ rentowy na treść uzasadnienia wyroku tut. Sądu w przedmiocie odwołania od decyzji dotyczącej ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym zainteresowanej jako pracownik u płatnika składek, należy dla porządku wyjaśnić, że przedmiot postępowania sądowego w sprawie o ustalenie podlegania ubezpieczeniom nie jest tożsamy ze sprawą o ustalenie wysokości podstawy wymiaru składek. Inne przesłanki bada Sąd w obu sprawach, przy czym w tej pierwszej ogranicza się jedynie do ustalenia, czy praca była rzeczywiście świadczona. Przypomnieć należy, że wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia (art. 366 k.p.c.). W orzecznictwie przyjmuje się, że powaga rzeczy osądzonej, poza objęciem sentencji wyroku, rozciąga się również na motywy wyroku w takich granicach, w jakich stanowią one konieczne uzupełnienie rozstrzygnięcia, niezbędne dla wyjaśnienia jego zakresu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2016 r., I UZ 40/15, Legalis nr 1442663). W tym kontekście Sąd w sprawie o sygn.. akt VU 2289/14, w której badał kwestię podlegania ubezpieczeniom społecznym, nie miał podstaw do określenia wysokości podstawy wymiaru składek z tytułu zatrudnienia zainteresowanej, zatem oceną w tym zakresie Sąd w niniejszej sprawie nie jest związany.

Z powyższych względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. i orzekł, jak w sentencji wyroku.